

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militia Sacra || Dvcvm Et Principvm || Brabantiaë,||

Molanus, Johannes

Antverpiae, [1592]

De magnitudine bellorum sacrorum quae geßit Otto Imperator
cognomento Magnus. Cap. XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38114

Gisilberto autem Rheni undis submerso, ceterorum vix quisquam effugit, qui non aut eo prælio caderet, aut viuus in hostium potestatem deueniret.

De magnitudine bellorum sacrorum quæ gestit
 OTTO Imperator cognomento Magnus.

C A P. X X X I.

Hic Brabantie Ducatum quinque cõsulit.

HENRICO Aucupi successit filius Otto, cui Magni nomen peperit rerum gestarum magnitudo quas pace belloque, pacata Germania & regnis externis, confirmato imperio, & ecclesiis plurimis exstructis, feliciter confecit.

Initia gubernationis difficillima habuit, bellis ciuilibus plena. Quo etiam tempore Boleslaus Dux, trucidato fratre Wenceslao quòd ad Christianam religionem transfuisset, arma in Imperatorem expediuit. Vicini quoque Hungari, noui Imperatoris vires atque fortunam periclitaturi, infestis armis in Franconiam irruerunt, ea vastata Saxoniam aggressuri. His bellis tam difficilibus & variis Imperator intentus, Bauaricos primùm motus composuit, & in deditionem receptis Brandeburgensibus in Boleslaum Bohemum duxit. Cuius belli initia cum prosperè succederent, Hungaros etiam non difficulter reiecit. Sed mutata paulo post fortuna, tantos ex illata Imperatori clade Boleslaus spiritus concepit, vt bellum sæpè renouatum
 in quin-

in quintumdecimum vsque annum produ-
xerit, quo tandem diuturnitate fractus in
Imperatoris fidem est receptus.

Itaque tam continuis bellis, Ottonis po-
tentiam attritam esse Hungari existimantes,
viresque Germaniæ exhaustas, contractis in-
gentibus, quantis vnquam ante id tempus,
copiis, per Bauariam in Germanos irruerunt.
Otto quàm maxima celeritate vsus, ex Ba-
uaris, Sueuis, Saxonibus, Francis, & Bohe-
mis coacto exercitu, ad Lycum amnem cum
Hungaris congressus, paucis admodum ca-
ptis, omnes eorum copias cecidit. Tres eo-
rum Regulos Henricus Bauarus suspēdio ne-
cauit. Pugna eodem die commissa est, quo
ante annos XLVII, deletus ab ijs fuerat Lu-
douici tertij exercitus, trium dierum com-
misso prælio; quarto nimirum Idus Augusti.

Liberata hoc terrore & periculo Germa-
nia, Imperator in vicinos Danos & Heneros
mouet. Dani, legatis Imperatoris & primo
Marchione Slesvici obtruncatis, Colo-
niam Saxonum, quam eò Henricus Auceps
deduxerat, funditus deleuerant. Iis itaque
ingenti prælio ad Slesuicum deuictis, Regem
eorum Haroldum & fidem Christianam ac-
cipere, & iugo Imperij sese subiicere coëgit.
Eo tempore Dania operâ Adalhagi Episcopi
Hamburgensis conuersa atque confirmata,
& in tres distributa Episcopatus, in Christianæ
religionis confessione constat perseverauit.

Obtinuit & victoriam contra Henetos, quibus leges & religionem mutauit. Condidit etiam Episcopatus, constitutis redditibus annuis quibus ministri ecclesiarum alerentur, Aldeburgensem, Huelburgensem & Brandeburgensem, quos subiecit metropolitæ Hamburgensi. Sorabis constituit Magdeburgensem, Mersburgensem, Cicensem & Misnensem.

Sed ad Italiam veniamus. Sopitis ciuilibus bellis in Germania & Gallia, rogatus expeditionem parauit, ad Italiam à tyrannide Berengarij tertij liberandam, præmissis filio Ludolpho & Conrado Sapiente, genero: moxque secutus, sanctam Adalheidem è carcere liberatam vxorem duxit. Berengarium verò cum Alberto filio captum in Germaniam transtulit, relicto Papiæ Conrado genero. Sed hos paullo post captiuitate solutos, in Italiam remisit, & in Longobardia regnare iussit. Cumque Otto domi bella gereret contra Hungaros, Danos, & Henetos, Ludolphus in Italia Berengarium crudeliter & sine discrimine sæuientem, cædibus atque exiliis patriam vastantem, compescuit. Vbi re feliciter gesta, mortuus est anno noningentesimo quinquagesimo septimo. A cuius morte cum Berengarius, resumpto animo, sæuitiã auxisset, vrgentibus & exsulibus Italis, & Põtifice Romano Ioanne xii. Otto ei bellum indixit; ac primo vere superatis Alpi-

bus,

bus, Ticinum vi, ceteras vrbes deditione cepit. Berengarium fugientem infecutus in monte Leonis cepit, & abductum in Germaniam ad perpetuos carceres Bambergæ condemnauit, in quibus vitam quoque cum coniuge finiit. Ita Italiam à tyrannide liberauit, quæ ante Ottonem per annos LX. multiplicem sequitiã experta, Dominos vario bellorum & fortunæ euentu crebrò mutauerat.

Obiit optimus Princeps anno nongētesimo septuagesimo quarto, sepultus Magdeburgi.

De sacra militia contra Hungaros & Sclaus
HENRICI Ducis primùm Lotharingia,
inde etiam Bauaria ex beneficio Ottonis Imp.

C A P. XXXII.

OTTO Imperator exemplo patris sui Ducatus Lotharingæ quibusdam in beneficium contulit, quorum primus videtur fuisse frater eius Henricus. Scribit enim continuator Reginonis: Anno ix^o. xL. Henrico fratri, Regis Lothariensis Ducatus committitur, qui mox eodem anno à Lothariensibus expulsus est.

ii. Brabantie Dux ex beneficio Imperatoris.

Hic primis annis fratri suo rebellauit, sed Otto, mortuo Bertaldo Duce, dato Ducatu Baioariæ, eum repressit, ac tum in sacra militia officium Deo ac Reip. Christianæ præstitit. Testis enim est Sigebertus, eum Aquileiam in Italia cepisse, Berengario tyrannizante, Hungaros bis superasse, Ticinum transif-

D 5 sc, &